

Fiscaal Juridische Actualiteiten

Informatiebulletin over de eigen woning en inkomensvoorzieningen

Nummer 275 – mei 2026

Inhoud

Fiscaal Juridische Signalen

- Rapport onderzoek 30-jaarstermijn hypotheekrenteaftrek 1

Vraag van de maand

- Expiratie in 2025 en wettelijke beslistermijn 2

Wetgeving en beleid

- Fiscale verzamelwet 2027 3

Standpunten kennisgroepen Belastingdienst

- Overzicht 4
- Toepassing eigenwoningregeling bij opname in verpleeg- of verzorgingshuis 5

Jurisprudentie

- Geen hogere renteaftrek dan volgens renseignement 5
 - AOV-premies aftrekbaar bij verzekerde ondanks dat BV verzekeringnemer is 6
 - Overzicht recente jurisprudentie 7
-

Fiscaal Juridische Signalen

Rapport onderzoek 30-jaarstermijn hypotheekrenteaftrek

Staatssecretaris Eerenberg van Financiën biedt het rapport naar aanleiding van het onderzoek naar de 30-jaarstermijn voor hypotheekrenteaftrek aan de Tweede Kamer aan.

[Eindrapport van 9 april 2026](#)

In 2001 is de zogeheten 30-jaarstermijn in de inkomstenbelastingwetgeving geïntroduceerd. Voortaan hebben belastingplichtigen niet langer onbeperkt maar nog 'maar' dertig jaar recht op renteaftrek. De klok van deze 30-jaarstermijn is per 2001 gaan lopen, ook voor belastingplichtigen die daarvoor al renteaftrek hebben gehad. Dit betekent dat per 2031 de eerste belastingplichtigen geconfronteerd gaan worden met deze aftrekbeperking. Punt is dat de Belastingdienst helemaal geen administratie heeft gevoerd, zodat handhaving op dit punt amper mogelijk is.

In het rapport wordt de urgentie om snel tot actie over te gaan onderstreept, omdat niets doen (1) de overheid geld kost, (2) de belastingmoraal ondermijnt en (3) de 30-jaarstermijn nu al voor problemen zorgt bij financieel dienstverleners, en daarmee ook burgers.

In het rapport worden zeven beleidsopties uitgewerkt om dit probleem het hoofd te bieden. Een officieel kabinetsstandpunt volgt nog, maar individuele kabinetsleden hebben zich al voor verschijning van het rapport negatief uitgelaten. Zo heeft minister Heinen van Financiën (VVD) al aangegeven dat “we het gewoon houden zoals het is”. Daarmee geeft hij te kennen dat hij de uitgesproken urgentie niet onderschrijft. De eerste tekenen dat het kabinet de problematiek wil oppakken zijn dus niet hoopgevend.

Vraag van de maand

Expiratie in 2025 en wettelijke beslistermijn

Vraag

In 2005 heb ik een lijfrenteverzekering gesloten. Deze verzekering heeft op 14 juni 2025 de einddatum bereikt. Ik heb tot nu toe nog geen keuze gemaakt voor de aankoop van een lijfrente-uitkering of omzetting van het kapitaal. Volgend jaar in november bereik ik de AOW-leeftijd. Het is voor mij gunstiger om te wachten met de aankoop van een uitkerende lijfrente, omdat ik dan de lijfrente-uitkeringen tegen een gunstiger belastingtarief kan afrekenen. Mag ik de aankoop van een lijfrente uitstellen tot het jaar waarin mijn AOW ingaat? Ik blijf dan immers ruim binnen de grenzen van de wettelijke beslistermijn (AOW +6) zoals die op dit moment in de wet zijn opgenomen

Antwoord

Omdat jouw lijfrente is geëxpireerd in 2025, beoordeelt de Belastingdienst jouw situatie volledig op basis van [art. 3.133 lid 3 Wet IB 2001](#) zoals dat gold op 31 december 2025. Dit is dus de wetgeving zoals deze gold vóór de invoering van de nieuwe wettelijke beslistermijn per 1 januari 2026. Onder de oude wetgeving werd de wettelijke beslistermijn uitsluitend gekoppeld aan het expiratiemoment. Bij expiratie bij leven in 2025 geldt dan ook dat die termijn loopt tot en met 31 december 2026. Dat betekent dat uiterlijk op die datum door jou een beslissing moet zijn gemaakt met betrekking tot je geëxpireerde lijfrentekapitaal.

Zou jouw lijfrente de einddatum bereiken in 2026 dan geldt de wet zoals deze vanaf 1 januari 2026 van toepassing is ([art 3.133 lid 3 Wet IB 2001](#) (tekst 2026)). De nieuwe wetgeving koppelt de wettelijke beslistermijn aan de AOW-datum. Voor jou zou in dat geval de wettelijke beslistermijn bij leven eindigen op 31 december van het jaar AOW+6. Als extra eis geldt daarbij dat je uiterlijk op 31 december 2032 dan de eerste termijn uit jouw lijfrente moet hebben ontvangen.

Praktische oplossing

Bij NN Bank is het mogelijk om een rekening Aanvullende PensioenUitkering (APU) te openen. Je mag bij deze uitkeringsrekening, binnen de grenzen van de wet, zelf aangeven wanneer de uitkeringsreeks moet starten. Die uitkeringsreeks kan onmiddellijk starten – bij het sluiten van de overeenkomst – maar uiterlijk een jaar na het sluiten van de overeenkomst. Kortom, als je de overeenkomst voor de rekening APU tijdig – dat wil zeggen in 2026 – sluit, dan kun je kiezen voor een datum van ontvangst van de eerste termijn ergens binnen een jaar na het sluiten van de rekening. Dus sluit je de rekening APU op 1 december 2026 dan moet de uitkeringsreeks vóór 1 december 2027 zijn ingegaan. Je hebt dan voldaan aan de voorwaarde dat je tijdig een keuze hebt gemaakt. Op deze manier kun je toch invulling geven aan je wens om de eerste uitkering pas bij AOW-ingang te ontvangen.

Belang voor de praktijk

Bij een lijfrente die in 2025 expireert, geldt voor de wettelijke beslistermijn nog art. 3.133 lid 3 Wet IB 2001 zoals dat luidde in 2025. Bij expiratie bij leven loopt die termijn daarom tot en met 31 december 2026.

Het is begrijpelijk dat hierover in de praktijk anders zou kunnen worden gedacht. De al ingegane wettelijke beslistermijn loopt immers door in 2026, terwijl de wet per 1 januari 2026 is gewijzigd. Vanuit de hoofdregel van onmiddellijke werking van nieuwe wetgeving zou men daarom verwachten dat het nieuwe recht ook geldt voor op dat moment nog lopende situaties. Die gedachte gaat hier echter volgens de Belastingdienst niet op. De wettelijke beslistermijn onder de tekst 2025 is gekoppeld aan het expiratiemoment. Als de lijfrente in 2025 expireert, geldt de wettelijke beslistermijn van dat moment en onder het dan geldende recht. Dat de termijn pas in 2026 eindigt, maakt niet dat de nieuwe tekst van art. 3.133 lid 3 Wet IB 2001 alsnog van toepassing wordt. Omdat geen terugwerkende kracht of overgangsrecht is geregeld dat de nieuwe bepaling op 2025-expiraties van toepassing verklaart, wordt aan de tekst 2026 niet toegekomen.

Wetgeving en beleid

Fiscale verzamelwet 2027

Het voorstel Fiscale verzamelwet 2027 is bij de Tweede Kamer ingediend. Dit wetsvoorstel biedt onder andere een versoepelingsmaatregel bij overschrijding van de uiterste pensioeningangleeftijd. Ook is er een maatregel opgenomen over het begrip eigen woning.

[Fiscale verzamelwet 2027, kamerstuk 36938](#)

Het voorstel Fiscale verzamelwet 2027 is op 29 april 2026 bij de Tweede Kamer ingediend. Hierin zijn vooral technische fiscaalrechtelijke maatregelen opgenomen. Twee onderwerpen lichten wij eruit.

Eigenwoningbegrip en betaalbarekoopregeling

Eén van de voorwaarden die de wet aan een eigen woning stelt, is dat de waardeverandering van de woning de belastingplichtige voor ten minste 50% aangaat. In het wetsvoorstel [Wet versterking regie volkshuisvesting](#), dat momenteel in de Eerste Kamer ligt, wordt het begrip betaalbare koopwoning voorgesteld. Daarbij is een instandhoudingstermijn van toepassing, waarbinnen voor de betreffende woningen een maximumverkoopprijs geldt (= betaalbarekoopregeling). Zonder nadere maatregelen vallen woningen onder de betaalbarekoopregeling in beginsel in box 3, omdat de waardeverandering de belastingplichtige aanvankelijk minder dan 50% aangaat.

Er bestaat al een versoepeling van deze 50%-eis, opgenomen in onderdeel 1.5.3 van het besluit van 24 november 2009, nr. CPP2009/2342M, [Stcrt. 2009, 18386](#): als een antispesulatiebeding inhoudt dat het belang van de verkoper bij de waardeontwikkeling in maximaal tien jaar lineair wordt afgebouwd, is voor de koper desondanks sprake van een eigen woning. Deze goedkeuring wordt in iets gewijzigde vorm in de wet opgenomen: het belang van de verkoper bij de waardeontwikkeling moet in maximaal tien jaar **ten minste** lineair worden afgebouwd. Daarnaast wordt hieraan toepassing van de betaalbarekoopregeling toegevoegd. Ook dan is dus sprake van een eigen woning.

Onvindbare pensioengerechtigde

Een andere maatregel wordt getroffen in de fiscale pensioenwetgeving. [Art. 18a lid 4 onderdeel b Wet LB 1964](#) bepaalt dat het pensioen uiterlijk moet ingaan in het vijfde jaar na AOW-ingang. Gebeurt dat niet, dan is de consequentie daarvan dat het pensioen in fiscale zin onzuiver wordt ([art. 19b Wet LB 1964](#)). Dat leidt tot loonheffing over de volledige waarde van de pensioenaanspraak. Bovendien berekent de Belastingdienst daarbij in beginsel 20% revisierente ([art. 30i AWR](#)). Ook in overlijdenssituaties geldt een wettelijke termijn waarbinnen het partnerpensioen en/of wezenpensioen moet ingaan.

Het komt in de praktijk regelmatig voor dat een pensioenuitvoerder een pensioengerechtigde niet kan vinden. Vaak gaat het daarbij om de situatie dat de pensioengerechtigde is verhuisd naar het buitenland en het pensioen is vergeten. In dat geval ligt overschrijding van de wettelijke termijn op de loer. Zolang niet duidelijk is of een gerechtigde nog in leven is, vindt er geen belastingheffing

plaats. Als deze gerechtigde zich na de uiterste pensioeningangsdatum alsnog meldt bij de pensioenuitvoerder, gebeurt dat alsnog.

Het kabinet vindt dat onbillijk. Daarom stelt de Fiscale verzamelwet 2027 op dit punt een versoepeling voor. Als de pensioengerechtigde zich meldt na de wettelijke of contractueel overeengekomen uiterste pensioeningangsdatum mag het pensioen alsnog regulier worden uitgekeerd. De fiscale sancties blijven in dat geval achterwege. Het pensioen wordt dan geacht tijdig te zijn ingegaan. De achterstallige pensioentermijnen – dus de termijnen die hadden moeten worden uitgekeerd tussen de uiterste ingangsdatum en de feitelijke ingangsdatum – keert de pensioenuitvoerder bij pensioeningang ineens uit. Ook vindt op dat moment belastingheffing plaats over die achterstallige pensioentermijnen.

Aan de toepassing van deze regeling zullen voorwaarden gesteld worden. Gedacht wordt aan de volgende voorwaarden:

- De pensioengerechtigde moet nog in leven zijn op het moment dat het pensioen wordt opgevraagd na de uiterste pensioeningangsdatum. Met deze voorwaarde wordt het bewust uitstellen van het pensioen tot na het overlijden ontmoedigd. Als erfgenamen van een overleden pensioengerechtigde aanspraak kunnen maken op een niet ingegaan pensioen na de uiterste ingangsdatum blijven de fiscale consequenties van het onzuiver worden van het pensioen van toepassing.
- De pensioenuitvoerder heeft geprobeerd in contact te komen met de pensioengerechtigde, maar dat heeft niet geleid tot het ingaan van de pensioenuitkering. Met deze voorwaarde wordt aangesloten bij de bestaande zorgplicht die pensioenuitvoerders hebben om deelnemers te bereiken en te informeren.

De maatregel geldt ook voor pensioenaanspraken van voor de inwerkingtreding van de Wet toekomst pensioenen die (nog) niet zijn omgezet in een aanspraak ingevolge een premieovereenkomst.

Belang voor de praktijk

Het is moeilijk te verdedigen dat de 'onvindbaren-uitzondering' uitsluitend wordt opengesteld voor niet tijdig ingegane pensioenen, terwijl in de lijfrentesfeer exact dezelfde problematiek speelt. Dat is des te wranger nu eerder juist werd ingezet op het gelijktrekken van de tweede en derde pijler. Tegen die achtergrond is het des te onbegrijpelijk dat hier zonder kenbare rechtvaardiging wél voor de tweede pijler een oplossing wordt geboden, maar de derde pijler buiten beeld blijft. Waarom laat het kabinet die gelijkheid hier ineens los?

Standpunten kennisgroepen Belastingdienst

In deze rubriek maken wij melding van een aantal standpunten dat de Belastingdienst recent heeft gepubliceerd. Onze focus ligt daarbij vooral op de onderwerpen eigen woning, bank- en verzekeringsproducten en pensioen.

Overzicht

Datum	Kennisgroep	Omschrijving	Link
6-5-2026	Onroerende zaken	Verblijf in een verpleeg- of verzorgingshuis en de eigenwoningregeling	KG:051:2026:1
6-5-2026	Successiewet	Berekenen schenkbelasting bij schenking vrij-van-recht in combinatie met verrekening overdrachtsbelasting.	KG:063:2026:3

Het Centraal Aanspreekpunt Pensioenen (CAP) van de Belastingdienst heeft in de afgelopen de volgende standpunten gepubliceerd.

Datum	Omschrijving	Link
8-5-2026	V&A inzake ingangsdatum wezenpensioen als een kind wordt geboren na het overlijden van de werknemer	V&A 26-004

Deze rubriek is aangepast tot en met 26 mei 2026.

Toepassing eigenwoningregeling bij verblijf in een verpleeg- of verzorgingshuis

[Standpunt Kennisgroep Onroerende Zaken van de Belastingdienst 6 mei 2026, KG:051:2026:1](#)

In dit standpunt geeft de Kennisgroep Onroerende Zaken een toelichting op [art. 3.111 lid 5 Wet IB 2001](#) naar aanleiding van de vraag of deze bepaling ook van toepassing als tijdens de opname in een zorginstelling een ander in de woning verblijft.

In [art. 3.111 lid 5 Wet IB 2001](#) is een regeling opgenomen voor de situatie waarbij een woning niet meer het hoofdverblijf vormt omdat de bewoner is opgenomen in een verpleeg- of verzorgingshuis. Gedurende een periode van maximaal twee jaar wordt de woning dan nog als hoofdverblijf aangemerkt en daarmee als eigen woning in de zin van [art. 3.111 Wet IB 2001](#).

De kennisgroep geeft aan dat [art. 3.111 lid 5 Wet IB 2001](#) een verbijzondering is van art. [3.111 lid 1 Wet IB 2001](#). De voorwaarde dat de woning de belastingplichtige of personen die behoren tot zijn huishouden anders dan tijdelijk ter beschikking moet staan geldt dan ook onverkort. Dit betekent dat de genoemde personen op elk gewenst moment de woning weer moeten kunnen betrekken. Als zij dat niet kunnen doordat de woning ter beschikking wordt gesteld aan derden is geen sprake meer van een eigen woning.

Belang voor de praktijk

De beoordeling blijft sterk afhankelijke van de individuele feiten en omstandigheden. Niet de aanwezigheid van een bewoner is doorslaggevend, maar de mate waarin de belastingplichtige de woning nog kan gebruiken. Bij de beoordeling kan het volgende overzicht behulpzaam zijn.

Wel eigen woning	Geen eigen woning
De woning kan nog vrij worden gebruikt	Verhuur woning aan derden
De voormalig bewoner kan op elk moment terugkeren naar de woning	Woning is niet meer vrij te betrekken
Partner of gezinslid blijft in woning wonen	

Jurisprudentie

Geen hogere renteaftrek dan volgens renseignement

Hof Amsterdam oordeelt dat een in aftrek gebrachte hypotheekrente die hoger is dan de gerenseigneerde rente niet aftrekbaar is bij gebrek aan een concrete onderbouwing.

[Hof Amsterdam 6 mei 2026, ECLI:NL:GHAMS:2026:1217](#)

Een man bezit een woning die hij heeft gefinancierd met een hypothecaire geldlening. In zijn aangiften inkomstenbelasting over de jaren 2019, 2020 en 2021 trekt hij aanzienlijk meer hypotheekrente af dan door de geldverstrekker aan de Belastingdienst is gerenseigneerd. De inspecteur volgt aanvankelijk de aangiften. Naar aanleiding van uitingen van de man in een andere zaak verzoekt de inspecteur om een onderbouwing van de opgevoerde hypotheekrente. De man reageert niet op dit verzoek en er volgen navorderingsaanslagen op basis van de lagere renseignementen.

De man is het niet eens met de navorderingsaanslagen en legt de zaak voor aan de rechter. In geschil is of de navorderingsaanslagen zijn gebaseerd op een nieuw feit, of sprake is van een ambtelijk verzuim en of de man hogere hypotheekrente aannemelijk maakt dan volgt uit de renseignementen.

Er is in de ogen van de rechter sprake van een nieuw feit, ontleend aan verklaringen van de man in een eerdere procedure zodat navordering is toegestaan. Van een ambtelijk verzuim is geen sprake volgens het hof. De inspecteur hoefde bij het opleggen van de aanslagen niet te twifelen aan de aangiften, deze gaven geen duidelijke aanleiding tot nader onderzoek. Omdat de man er ook niet in slaagt aan te tonen dat hij méér rente heeft betaald dan blijkt uit de gerenseioneerde gegevens blijven de navorderingsaanslagen in stand.

Belang voor de praktijk

Deze uitspraak maakt duidelijk dat de Belastingdienst uit mag gaan van de door financiële instellingen aangeleverde gegevens. Als er toch meer rente in aftrek wordt gebracht dan de gerenseioneerde rente (bijvoorbeeld leningen in de familiesfeer of leningen van de eigen BV) verdient het aanbeveling om een concrete en controleerbare onderbouwing te geven.

Daarbij heeft de Belastingdienst, zo blijkt uit deze uitspraak, een behoorlijke speelruimte als het gaat om het opleggen van een navorderingsaanslag. Het claimen van een hoge aftrek leidt niet zondermeer tot een automatische controleplicht van de inspecteur. Zelfs bij forse afwijkingen tussen gerenseioneerde en in aftrek gebrachte rente hoeft de inspecteur niet direct te twifelen. Een beroep op ambtelijk verzuim slaagt dan ook niet per definitie. Ook komt in deze uitspraak naar voren dat er een relatief lage drempel ligt voor het constateren van een nieuw feit. Informatie uit andere procedures of uitlatingen van de belastingplichtige kan al een nieuw feit opleveren.

Het is dus zaak om te zorgen voor een concrete en sluitende onderbouwing als er meer hypotheekrente in aftrek wordt gebracht dan door de geldverstrekker aan de Belastingdienst is gerenseigneerd.

AOV-premies aftrekbaar bij verzekerde ondanks dat BV verzekeringnemer is

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat AOV-premies aftrekbaar zijn bij de belastingplichtige omdat deze premies materieel op hem drukken, ondanks dat de polis op naam van de BV staat.

[Hof 's-Hertogenbosch 21 januari 2026, ECLI:NL:GHSHE:2026:139](#)

Een man sluit in 1998 een arbeidsongeschiktheidsverzekering (AOV). In 2006 brengt hij zijn eenmanszaak in een BV in, waarna de polis op naam van de BV komt te staan. De BV betaalt vervolgens de premies in de jaren 2016-2019, maar verwerkt deze niet ten laste van haar winst: de bedragen worden steeds verrekend via de rekening-courant met de man. In 2017 ontvangt de man – onder inhouding van loonheffing – bij arbeidsongeschiktheid een uitkering rechtstreeks van de verzekeraar. In de aangifte inkomstenbelasting trek de man de AOV-premies af, de inspecteur weigert deze aftrek, omdat de BV verzekeringnemer is en de man volgens hem niet juridisch de premie verschuldigd is.

[Art. 3.124 lid 1 onderdeel c Wet IB 2001](#) bepaalt dat premies voor aanspraken op periodieke uitkeringen wegens invaliditeit, ziekte of ongeval aftrekbaar zijn als uitgaven voor inkomensvoorzieningen, mits deze premies op de belastingplichtige drukken en de uitkeringen hem toekomen.

Het hof stelt vast dat de polis weliswaar op naam van de BV staat, maar acht dit niet doorslaggevend. Met toepassing van de Haviltex-maatstaf kijkt het hof naar de bedoeling van partijen en de feitelijke uitvoering van de verzekeringsovereenkomst (Hoge Raad 13 maart 1981, [ECLI:NL:HR:1981:AG4158](#)). Daarbij is van belang dat de verzekeraar verklaart dat de polis altijd

is behandeld alsof de man verzekeringnemer was, dat de premies via de rekening-courant voor zijn rekening kwamen en dat de arbeidsongeschiktheidsuitkering rechtstreeks aan hem is gedaan. Op basis hiervan concludeert het hof dat het altijd de bedoeling is geweest dat de man als verzekeringnemer, verzekerde en begunstigde moest worden aangemerkt. De onjuiste tenaamstelling van de polis wordt gezien als een administratieve fout. Dit betekent dat de premies materieel op de man drukken en dus voldoen aan het criterium van [art. 3.124 lid 1 onderdeel c Wet IB 2001](#). Het gelijk is aan de man.

Belang voor de praktijk

De Haviltex-maatstaf is een juridisch criterium dat bepaalt dat de uitleg van een contract niet alleen op de letterlijke tekst gebaseerd moet zijn, maar op wat partijen redelijkerwijs aan de bepalingen mochten toekennen en van elkaar mochten verwachten.

Deze uitspraak laat zien dat het drukken-criterium van [art. 3.124 Wet IB 2001](#) niet uitsluitend formeel wordt ingevuld. Ook de feitelijke uitvoering en de bedoeling van partijen kunnen doorslaggevend zijn. Dit biedt ruimte om gebreken in de polisredactie te herstellen, bijvoorbeeld bij onjuiste tenaamstelling na inbreng in een BV. Wel blijft het van belang dat de premies daadwerkelijk ten laste van de belastingplichtige komen, bijvoorbeeld via rekening-courant, en dat uitkeringen hem toekomen. Zonder een consistente feitelijke onderbouwing zal de Belastingdienst zich kunnen beroepen op de formele polisgegevens.

Dit is niet de eerste keer waarbij – naar aanleiding van omzetting van de rechtsvorm – de AOV-premie aftrek leidt tot een gerechtelijke uitspraak. In 2023 werd in de zaak [ECLI:NL:RBNNE:2023:4052](#) de belastingplichtige in het gelijk gesteld. In deze zaak was het ‘drukken-criterium’ de doorslaggevende factor omdat de belastingplichtige aannemelijk kon maken dat de betaalde premie wel op hem heeft gedrukt. Anders was dit in de zaak [ECLI:NL:GHARL:2025:7785](#). In deze zaak werd niet aan aannemelijk gemaakt dat de premie op de belastingplichtige heeft gedrukt. Daarnaast was de BV ook de begunstigde voor de verzekering. In deze zaak werd de Belastingdienst in het gelijk gesteld. Dit bewijst dat bij het omzetten van de rechtsvorm, het van belang is dat zowel de adviseur als ondernemer goed en tijdig de verzekeringsovereenkomsten aanpassen zodat misverstanden in de toekomst voorkomen kunnen worden.

In het standpunt van de Kennisgroep Verzekeringsproducten en Assurantiebelasting van 6 november 2024, [KG:070:2024:5](#), staat de vraag centraal of de premies voor een AOV fiscaal aftrekbaar zijn bij de belastingplichtige (verzekerde) als deze niet tevens verzekeringnemer en/of begunstigde is maar wel de premies betaalt. De Kennisgroep heeft deze vraag ontkennend beantwoord. Gezien de uitkomst van deze procedure is het te hopen dat de kennisgroep het eerdergenoemde standpunt aanpast.

Overzicht recente jurisprudentie

Onderstaand geven wij een overzicht van recente interessante uitspraken die wij kort weergeven maar niet uitgebreid behandelen.

Verhuurinkomsten gastenverblijf valt onder de tijdelijkeverhuurregeling

[Hoge Raad 1 mei 2026, ECLI:NL:HR:2026:744](#)

Een man en zijn partner verhuren een naast hun eigen woning gelegen losstaand gastenverblijf via Airbnb. De Belastingdienst is van mening dat belast moest worden in box 1 (inkomsten uit tijdelijke verhuur). De man betwist dit.

In eerste aanleg oordeelt [Rechtbank Noord-Holland](#) dat het gastenverblijf wordt gezien als een bestanddeel van de eigen woning, of op z'n minst als een aanhorigheid. Ook als het verblijf een eigen ingang heeft en is aangesloten op eigen nutsvoorzieningen. De inkomsten vallen onder de tijdelijke-verhuurregeling van [art. 3.113 Wet IB 2001](#). [Hof Amsterdam](#) bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

In cassatie doet de Hoge Raad de zaak zonder nadere motivering af. Het gelijk is aan de Belastingdienst.

Villataks en afbouw Hillen-aftrek niet in strijd met gelijkheids- of evenredigheidsbeginsel

[Rechtbank Noord-Holland 23 januari 2026, ECLI:NL:RBNHO:2026:2921](#)

Twee fiscale partners bezitten samen een woning met een WOZ-waarde van ruim 2 miljoen. Zij zijn van mening dat de combinatie van het verhoogde eigenwoningforfait ([art. 3.112 lid 1 Wet IB 2001](#)) en de afbouw van de Hillen-regeling leidt tot een onredelijke en discriminerende belastingdruk. Zij stellen dat dit stelselmatig in strijd is met algemene rechtsbeginselen en met [art. 14 EVRM](#) (verbod op discriminatie) in samenhang met [art. 1 EP EVRM](#) (bescherming van eigendom).

De rechtbank oordeelt dat het verhoogde eigenwoningforfait geen ongeoorloofde inbreuk op het recht op ongestoord genot van eigendom vormt. Ook levert de regeling volgens de rechter geen onaanvaardbare discriminatie op.

Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten

De Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten wordt verzorgd door Nationale-Nederlanden Bank en Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij.

Redactie

Gerda Lagarde – Ferd Beukers – Riccardo Folkers - Ruben Stam

Wilt u opgenomen worden op de verzendlijst of wenst u de nieuwsbrief niet meer te ontvangen? Stuur dan een e-mail naar fja@nn.nl.

Voor eventuele onjuistheden aanvaarden wij geen aansprakelijkheid.
Alle afbeeldingen in deze nieuwsbrief zijn met behulp van AI gegenereerd.